

Sukukokous Oulussa 5.-6.7.2025

Hautuumaakävely Calamniusten ja Lundahlien haudoille
Oppaana Meri Tuuli Calamnius

Calamniusten haudat

1. **Atte** 1914-2004 ja **Mirja** 1920-2010 (Hyvönen) **Kalajoki**
2. **Anneli Kalajoki** 1942-2009
3. **Tarja Kalajoki** 1948-2013

1. **Wäinö** 1870-1934 ja **Helny** (Aejmelaeus)1879-1951 **Calamnius**

Wäinö oli August Benjamin C:n 8:sta lapsesta neljänneksi vanhin. Hän varttui Suomussalmen pappilassa kuten myös Edvin, Wolmari, Aina, Rurik, Ilmari, Saimi ja Vilma, ja kuten veljensä, hän kävi koulua Oulussa, Oulun Lyseossa. Hän oli maanmittausinsinööri ja työskenteli ympäri Pohjois-Suomea ja Lapissa, sekä Oulussa Lääninmaanmittauskonttorissa.

Wäinöstä tiedämme, että hän oli erittäin taitava puutöiden tekijä. Monta kaunista penkkiä ja miltei kokonainen huvilakin - Varjakan Käpylä, ovat hänen kättensä jälkeä. Hän harrasti esperantoa ja lauloi kuorossa (mieskuoro Pohjan laulu) sekä kävi ahkerasti konserteissa. Hän myös liikkui luonnossa, kalasti ja pyöräili paljon. Kultahääalbumi-nimisessä ABC:n ja Cecilian lasten tekemässä kirjassa on Wäinön kuvaus polkupyörämatkastaan Oulu-Suomussalmi.

Isäni Atte ja tätini Sirkka ovat Wäinön toisen avioliiton lapsia. Ensimmäisestä liitosta Alfrid, Alli Sandbergin kanssa Wäinölle jäi neljä lasta: Enni, Aje (Aune), Reino ja Irja. Wäinö jäi siis leskeksi Allin kuoltua traagisesti vain 28-vuotiaana. Alli kuoli metsästysaseen luotiin, toukokuussa 1908, (- yhden version mukaan: kuten mukana ollut rakastajansa, kaksoitsemurha siis. Mutta toisen version mukaan: itse ohimoonsa ampuen sairastuoteella, perhelääkäriin juuri käytyä häntä hoitamassa.....)
Kaikki neljä isämme vanhempaa sisarusta Aune, Enni, Reino ja Irja olivat tiiviisti tekemisissä perheemme kanssa vielä minunkin muistissa, joka olen nuorin Aten lapsista.

Isoäitiimme Helnyyn Wäinö tutustui olessaan leskenä töissä Jyväskylässä. Taustalla vaikutti Allin ennen kuolemaansa Wäinölle kirjoittama kirje, jossa hän kertoo tuntevansa hyvin äidiksi sopivan sivistyneen neidin, Helnyyn, mikäli hänelle siis Allille ”sattuisi jotakin”. Tiedon tällaisesta kirjeestä on äitini Mirja kertonut minulle.

Helny Sigrid Maria Aejmelaeus oli saanut sairaanhoitajan koulutuksen. Avioliiton solmittuaan vuonna 1910 hän omistautui perheelleen, jossa oli lopulta 6 lasta Aten synnyttä 1914 ja Sirkka 1916. Helny oli myös Lotta Swärd yhdistyksen toiminnassa ja mm koulutti siellä. Oulussa he asettuivat upouuteen Puistolantalon v 1912, jonka taloyhtiön perustajia Wäinö oli.

1. **Olivia** 1844-1916 ja **Hilda** 1846-1909 Calamnius

Sisarukset Olivia ja Hilda Calamnius olivat lin pappilan tyttöjä 12- lapsisessa katraassa. He olivat e.m. Wäinön tätejä. Heidän veljiään olivat mm.

August Benjamin Calamnius (Suomussalmen khra) ja Johan Viktor Calamnius, Kuopion tuomiorovasti, lin Kierikin kivikautisen kylän löytymiseen vaikuttanut henkilö. Heidän vanhempansa olivat kirkkoherra ja lääninrovasti Karl Gabriel Calamnius s. 1798-1866, [1849-1866 lissä] ja Sofia Sinius k.1851.

lin isonpappilan merkitys alueen kulttuuri- ja hengenelämälle oli suuri. Calamniusten aikaan siellä laulettiin kvartettilauluja ja soitettiin ja musisoitiin muutoinkin. Pappilan neidit pitivät koulua alueensa lapsille ja tietysti myös omille sukulaislapsilleen. Elämään kuului maalaispappilan vuodenvuorokiertoon sisältyvät työt, velvollisuudet ja myös juhlat, kuten uudenvuoden vastaanottajaiset. Kesäisin tehtiin retkiä mm Finninsaareen Iijokisuistossa,

jossa oli Calamniusten kesämaja. Retkillä kalasteltiin, uitiin, leikittiin seuraleikkejä ja tietysti musisoitiin iltanuotioilla.

Hildaan ja Oliviaan liittyy tarina kaappikellosta, joka on meillä kotonamme Toivoniemessä. Kellon oven sisäpuolelle on kirjoitettu pieni muistelusvärssy:” Terve, vanha tuttu kaappikello! Sinun nakuttaessa, sinun ääressäsi minäkin monen hauskan hetken odottelin, kuuntelin lyöntejäsi. Sinun luonasi ensimmäiset läksyni luin, laskuni laskin ja EOSta opiskelin lin Veijolassa 1877-79 rakkaitten tätieni ohjaamana.” Kirjoittaja on Aina Calamnius Oulussa v 1921. Rakkaat tädit viittaa siis Hildaan ja Oliviaan. Kello on mahdollisesti rakennettu 1700-luvulla. Sen ensimmäinen omistaja on ollut Hildan ja Olivian isä, Karl Gabriel Calamnius, lin rovasti, syntynyt 1798 Pudasjärvellä ja kuollut lissä 1866.

lin Isonpappilan elämästä ja kirkkoherrojen perheistä

Vijo Nissilän artikkeli 60 sivua Pohjois-Pohjanmaan maakuntaliiton vuosikirjassa 1948. Saatavuus heikohkoa, ei löydy Finnasta, mutta antikvariaateista saattaa löytyä. Myös Pohjois-Pohjanmaan liitolla on oma arkistonsa näistä julkaisuista.

1. **Frans Gabriel Calamnius (1832 Kruunupyö -1894 Oulu)**

F.G. oli mm. August Benjaminin , Olivian ja Hildan veli, toimi virkamiehenä mm Helsingissä, Kajaanissa, Vaasassa ja lopuksi Oulussa.

Lundahlien haudat

1. **Abraham 1801-1858 ja Catharina Charlotta 1806-1850 Lundahl** Kaupunginviskaali ja kuvernementin sihteeri

Pariskunnalla oli 11 lasta, joista tekee mieli mainita Amelie Lundahl kuvataiteilija ja Runoruustinnaksi tituleerattu Cecilia Calamnius, Suomussalmen ruustinna, sekä Amanda Hertman, myös kuvataiteellisesti lahjakas ja Suomen ensimmäisten teatterinukkien, marionettien tekijä.

(Helena, Augusta, Hilma, Christina, Amanda, Julie, Lars, Cecilia, Arthur, Albert ja Amelie)

1. **Merikapteeni Lars Lundahl 1840-1905 ja vaimo Hilma 1843-1912 (Samulin)**

- runoilija merikapteeni, jonka vanhempien hautaristit etualalla, samaa 11 sisaruksen sarjaa, josta mm Amelie L. Ja Cecilia Calamnius, runoruustinna. Samassa hautakivesä myös merikapteenin kaksi lasta, 1-v kuollut Ernst ja Hilma 27-v kuollut. Alimmaisena tässä kivessä myös Sisko Sammallahti 1951-2018.

1. **Elviira Lundahl** 1833-1910 kivi etualalla, vanhempiensa hautaristien edessä. Merikapteenin sisar.

4) **Sirkka Kyöstilä**, (o.s. Calamnius, Kalajoki)

1916- 1990 ja hänen miehensä **Jaakko Kyöstilä** 1917-1985

Sirkka-täti oli isäni Aten sisko ja hyvin läheisissä tekemisissä meidän perheen kanssa.

Hänellä oli miehensä kanssa kesämökki Varjakan Käpylän jaetulla tontilla ja kesäelämä oli paljolti yhteistä. Lapsia heillä ei ollut, joten siitäkin ehkä johtui, että Sirkka seurasi lämmöllä meidän elämää ja kasvua. Saimme häneltä pianon mm kun olin teini-ikäinen ja Mirre n 8-vuotias ja niinpä pääsimme pianotunneille, josta kiitos Sirkkatädille, sillä musiikilla tuli olemaan tärkeä sija minun ja Mirren elämässä. Sirkka-tädin ja Jaakko-sedän kanssa kävin monesti konserteissa ja joskus elokuvissakin.

Sirkka oli urheilullinen ja reipas, huumorintajuinen ja lämmin. He tekivät joka vuosi ulkomaanmatkan, jolta saimme hienoja tuliaisia ja näimme kuvia eksoottisista kohteista. Työuransa sekä Sirkka että Jaakko tekivät Oulussa Toppila Oy:ssä, jossa he ehkä olivat tutustuneetkin. Jaakko oli kotoisin Tampereelta.

Meri Tuuli Calamnius